

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XXIV. & qui ad Nabuchodonosore[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

hæc sit sententia, Dignitas tribus Juda & præstantia in regnum mutabitur, cum Siloh Arca sedes esse desinet. Hanc sententiam qui tuentur, vocem *Donec* ita exponant necesse est, quemadmodum à Caietano exponi supra diximus; sic nempe ut cessationem ejus rei, de qua habetur sermo, non significet, sed continuationem potius cum alterius interventu, continuationem videlicet possessionis sceptri, hoc est præstantiæ, cum interventu finis Siloh. Sic intellexerunt doctissimi Magistri, quos inter præcipua est supra jam memorati R. Bechai auctoritas; atque id completum esse arbitrati sunt, cum rerum potitus est David & regiam potestatem est consecutus. Verum enimvero quid tandem est locum corrumpere, si hoc non est? partim enim hæc cum historiae veritate, partim cum manifesta loci ipsius pugnant sententia. Falsum enim est tum regnum capessivisse Davidem, cum de Siloh Arca sublata est: nam Saul Davidis decessor hoc tempore rex nondum fuerat creatus. Quenam præterea hæc animi perversitas est, ut verba hæc, *Donec veniat Siloh*, significare existimetur, *Donec desinat Siloh*? Ait Jacobus non ablatum iri sceptrum de Juda, quoad venerit Siloh; quod significat jam ante non venisse Siloh: aiunt Rabbini tunc sceptrum capessiturum Judam, cum desinet Siloh, quod significat jam ante venisse Siloh. Vides in quam rerum repugnantiam imprudentes Magistri se induerint. Cum enim כָּיָא significare pertendunt, *occidit, occubuit*, indoctorum credulitati illudunt: nam כָּיָא non tantum sonat, *venit*, sed etiam, *iiit, abiit*; quo sensu in Solem occidentem convenit, qui cum à nobis abit, occumbere & occidere dicitur. Sic in Genesi: וַיָּבֵיט הַשֶּׁמֶשׁ, *Et fuit Sol abiens*, hoc est, occidens. Ergo כָּיָא proprie significat, *abiit*; quod reddi potest, *occidit*, tum cum de Sole agitur, numquam vero alias. Deinde quo sequentia verba pertinebunt: *Et ipse erit expectatio gentium*? nulla quippe antecessit Davidis mentio. Nempe hiulca erit prædictionis sententia, nisi quid suppleveris; puta, *Et nascatur David*: quod si fieri patimur, jam vero vanis Rabbidorum somniis Scripturam sacram inquinari patiamur necesse est. Perspectum id aliis fuit, qui notatum hic quidem Davidem tulerunt, at שִׁילָה exponunt בני שִׁילָה idem sit quod שִׁילָה, *qui ejus*; nempe Judæ. Hæc interpretatio est Aben Ezrae, & R. Levi ben Gerson, haud paulo quidem superiore tolerabilior, sed historiae tamen fidei contraria.

XXII. Nonnulli urbem Siloh hic quidem intelligendam esse putant, non quatenus ad Davidem, sed quatenus ad Saulem pertinet, qui in ea rex à Samuele per unctionem creatus & consecratus est. Ut loci hic sit intellectus, Non auferetur sceptrum de Juda, quoad veniat tempus Silohensis unctionis, qua Saul est consecrandus. Sed hæc quoque veritati historiae adversantur; non enim in Siloh, sed in Ramathaim Sophim unctus est Saul à Samuele; in Maspha vero rex ab eo renuntiatus est, ut liquet ex nono & decimo capite prioris libri Samuelis. Deinde quonam auctore Jacobæis verbis sensum hunc affingunt, ut voce Siloh unctionem Silohensem notari decernant? Largiamur hæc tamen: ne sic quidem litem vincent; nec enim ad id usque temporis sceptrum obtinuit Juda, ut dixi, quod non multo post unctionem hanc contigit.

XXIII. Iisdem propemodum argumentis alios convincimus, qui Siloh urbis nomen hic expressum, & ad Jeroboamum in Siloh, uti contendunt, regem creatum referunt. Nam quo auctore probabunt in Siloh regem creatum fuisse Jeroboamum, quod in Sichem factum longe verisimilius est? Quis credet nomine Siloh, Silohense hoc factum fuisse notatum? Quæ tamen si concedamus, tum sceptrum amisisse tribum Juda non proinde fatebimur, quod penes Roboamum & reliquos Davidis nepotes ad Sedeciam usque mansisse certum est. Utilior etiam est eadem hæc ratio refellendo Ezechie auctori Chazcuni, qui in dictione Siloh latere autumat Ahiam Siloniten prophetam, eum qui Jeroboamo prædixit futurum ut decem tribuum rex crearetur. Quo jure vero *Expectationem gentium*, Ahiam dictum fingent? cur prædictum, cum de Jeroboamo fileatur? quo exemplo de patriæ nomine appellatum? ut si Nathan Salomonis ortum Davidi prænuntians dixisset, *Suscitabo Jerusalem post te*, Salomone patriæ nomen sic gerente.

XXIV. Jam vero supra ex auctoritate vetustissimi exemplaris Samaritani eos castigavimus, qui pro שִׁילָה legunt שִׁילָה, *qui mittendus est*. Quidam enim, etiam à Judæis, lectionem hanc præferunt, & Nabuchodonosorem hic prænuntiatum opinantur, qui Judaicum abolevit imperium, capto Sedecia & Babylonem deportato. Verum ut dixi, non patitur lectionem hanc Samaritanus codex. Ut præteream regium titulum, decus, & ornamenta Jechoniæ concessa ab Evilmerodacho, Nabuchodonosoris successore & filio; licet dominatus ipse & regia potestas in Sedecia à Nabuchodonosore extincta essent.